

delsskoler. Og man vil vide, at hvis der er tilslutning til at få det kommende finanslovsforslag igennem, er der øgede midler yderligere til erhvervsskolerne til en forbedring af de traditionelle erhvervsuddannelser.

Der er flere, der understregede, at det, vi nu tager fat på, og som også koster noget, ikke må betyde en forringelse. Det gør det heller ikke. Tværtimod tror jeg, at vi – stadig væk med god bistan; vi venter på den ganske vist, men vi er jo heller ikke fremme ved finanslovens vedtagelse – yderligere kan forbedre de økonomiske muligheder på de traditionelle erhvervsuddannelser, for jeg er enig i, at det er der behov for.

Så spurgte hr. Aage Frandsen: Hvad nu med taxametersystemet? Det ligger lidt uden for lovforslaget, sagde spørgeren selv. Men det er jo et godt, klassisk, traditionelt spørgsmål; det er, som om alt ondt kommer fra taxametersystemet. Det er jeg personlig ikke enig i, men jeg har altid erklæret, at kan man give forslag til justeringer og forbedringer, er jeg helt åben over for det.

I øvrigt har vi ændret på taxametersystemet på erhvervsskolerne ved at give en højere grundydelse ved siden af den taxametrydelse, der knytter sig til den enkelte studerende eller elev.

Så er der konkurrencespørgsmålet. Det er jeg selv meget opmærksom på, og det håber jeg også at skolerne er ved at være. Der har jo været en tilbøjelighed til i den gode konkurrences navn – det kan der siges meget godt om – at mene, at de, der gør det bedst, også får eleverne. Men vi har også et andet hensyn at tage, dels til økonomien på den enkelte skole, så man ikke kommer i uføre – det er der et par stykker der er kommet, ved man – dels at vi også sikrer en rimelig geografisk spredning af den type af uddannelser, som skal ramme bredt i samfundet. Der har vi en opgave, i hvert fald Undervisningsministeriet og skolerne sammen: at få det håndteret på en ordentlig og fornuftig måde.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen fik som indledning, synes jeg, sagt det meget godt. Vi skal her også tage os af dem, der ikke kan det med bøgerne. Det er der jo nogle der ikke kan eller i hvert fald meget dårligt kan, og det behøver ikke bare at være, fordi de eventuelt har haft en dårlig oplevelse eller et dårligt forløb i folkeskolen. Det kan da ikke afvises, at det kendes, men der er jo også nogle, der ikke evner at håndtere bogstaverne så godt, men som har nogle andre ofte stærke musiske, praktiske evner, som vi kan støtte og udvikle ved at tilrettelægge nogle utra-

ditionelle uddannelses tilbud. Det er det, vi også bestræber os på for den gruppe.

Så sagde fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det var en god idé at inddrage de unge. Det er jeg ganske enig i; regeringen har jo netop også lagt op til med det, vi kalder en sammenhængende ungdomspolitik, at prøve i alle sammenhænge, om vi ikke kan inddrage de unge i dialogen og i visse situationer også i beslutningsprocessen, så vi også sikrer dem, om jeg så må sige, et naturligt og godt indgangsforhold til demokratiet i hverdagen.

Hr. Jan Kørpke Christensen havde jo ikke meget tilovers for det her, men jeg må sige – og sådan plejer det ingenlunde altid at være – at hr. Jan Kørpke Christensens indlæg var noget luftigt i dag. Det var mere en opsamling af gamle Fremskridtspartisynspunkter, som jeg har hørt før, og som ikke har ret meget relevans til de forslag, der ligger her.

Hr. Jan Kørpke Christensen ville gerne forkæle erhvervsskolerne. Det er jo at gå meget langt. Men vil hr. Jan Kørpke Christensen også betale det? Det er nemlig en merudgift, der er tale om, hvis man vil forkæle handelsskolerne. Vi andre vil give dem nogle bedre og rimeligere forhold. Det er lidt mere beskedent, tror jeg, men det vil vi. Vil hr. Jan Kørpke Christensen også det? Det forudsætter som bekendt, at man også kan stemme for finansloven.

Hr. Bruno Jerup havde den samme indgang som hr. Aage Frandsen, nemlig den ideologiske. I sammenhæng med andre forslag var det svært at se det fornuftige i det, men ellers indeholdt det, hvis jeg forstod det rigtigt, elementer, der godt kunne bruges.

Jeg vil gerne sige én ting til hr. Bruno Jerup: Der er ikke tale om nogen tvangsforanstaltninger i denne sammenhæng. Jeg har aldrig troet på, at man kan få noget godt ud af uddannelse, hvis det sker under tvang. Det skal ske i frihed, og jeg mener, at vi har skabt så mange muligheder inden for uddannelsesystemet, også utraditionelle muligheder nu, at der er ikke er nogen, der behøver at føle noget som en tvang. Vi er endda gået så langt i enkelte uddannelser, at den unge uddannelsessøgende selv kan være med til at sammensætte sit uddannelsesforløb, sådan som vedkommende mener det vil være bedst for ham eller hende.

Det var vist svar på de spørgsmål, der blev stillet. Jeg takker endnu en gang for velvilje og bidrager positivt under udvalgsarbejdet.